

РЕШЕНИЕ

№ 7346

гр. София, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АДЕ.НА Н. АНДРЕЕВА

при участието на секретаря ВЕСЕ.НА ЯН. В.А
като разгледа докладваното от АДЕ.НА Н. АНДРЕЕВА Гражданско дело № 20231110148147 по описа за 2023 година

При условията на обективно кумулативно съединяване (чл.210, ал.1 ГПК) са предявени *положителни установителни искове* по **чл.422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.7,т.1, буква”б” от Регламент (ЕС) 261/2004** и по **чл.86,ал.1 ЗЗД**.

С исковата молба **ищецът** Е. К. е предявил установителни искове *да бъде признато със сила на присъдено нещо*, че ответникът му дължи следните суми : **250 евро** , представляващи *обезщетение по регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11.02.2004г. за закъснял полет № FB6881 по направление Варна-Тел Авив на 12.09.2018г. , закъснението по който е било повече от три часа*, и **102,15 лв** , представляващи *мораторна лихва* за периода от 20.08.2019г. до 06.09.2021г. , заедно със *законната лихва* върху главницата от датата на предявяване на заявлението по чл.410 ГПК - 13.09.2021г., за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по заповедното гр.д. № 53280/2021г. по описа на СРС,68 състав, срещу която е предявено възражение по чл.414,ал.1 ГПК от длъжника (ответник в настоящото исково производство).

В хода на съдебното производство пълномощниците на ищеца поддържат исковете. При устните състезания в заседанието на 22.03.2024г. пълномощник на ищеца е пледирал за уважаване на исковете. Доводи за основателността им са посочени и в представената на 25.03.2024г. писмена защита от адвоката на ищеца.

Ответникът Б.Е.АД не е представил отговор на исковата молба в срока по чл.131,ал.1 ГПК , който е изтекъл на 13.10.2023г. , тъй като преписите от исковата молба и от приложенията към нея са му връчени на 13.09.2023г. видно от приложената по делото

призовка.

С писмено становище , озаглавено „отговор” , заведено в СРС с входящ №314653/06.11.2023г. юрисконсулт на ответника е *оспорил* исковете, но с протоколно определение, постановено в заседанието на 29.11.2023г. , е **ОСТАВЕНО БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ** на основание **чл.133 ГПК** това становище като депозирано след изтичане на срока по чл.131,ал.1 ГПК.

В заседанието на 22.03.2024г. , в което е даден ход по същество на делото, не е присъствал представител на ответника.

Софийски районен съд , 68 състав като проучи събраните по делото доказателства и като обсъди доводите на страните по реда на чл.12 ГПК и чл.235, ал.2 ГПК намира за установено следното :

Относно допустимостта на исковете :

Предявените установителни иски са ДОПУСТИМИ.

За ищеца е налице правен интерес от предявяването им, тъй като това е негово *задължение* по чл.415,ал.1 ГПК поради *оспорването* в срока по чл.414,ал.2 ГПК от длъжника на издадената заповед за изпълнение по чл.410 ГПК в заповедното гр.д. № 53280/2021г. по описа на СРС, 68 състав. Според изричните разпоредби на чл.416,изр.1 ГПК/редакция – ДВ, бр. 42/2009г. / и чл.422,ал.1 ГПК искът по чл.415,ал.1 ГПК е *установителен* , а не *осъдителен*.

Относно наличието на *представителната власт* на пълномощниците на заявителя в заповедното производство (*ищец* по настоящото исково дело), включително относно *действителността на представеното пълномощно* , е налице **произнасяне на въззивния съдебен състав** с въззивно определение № 2128/14.03.2022г. по ч.гр.д. № 2364/2022г. на СГС , ЧЖ-VI-E състав , с което е **ОТМЕНЕНО** определението № 3881/14.02.2022г. на СРС, 68 състав за ПРЕКРАТЯВАНЕ на заповедното гр.д. № 53280/2021г. поради недоказаност на представителната власт на адвоката на заявителя с оглед представянето на ненадлежно пълномощно. Това определение на СГС е **задължително** за първоинстанционния състав с оглед изричната разпоредба на **чл.278,ал.3 ГПК**, който е изпълнил указанията на СГС с цитираното въззивно определение да *продължи разглеждането* на съдебното производство по заявлението по чл.410 ГПК чрез *извършването на следващите процесуални действия*.

Относно основателността на исковете :

Предявените иски са ОСНОВАТЕЛНИ.

Ответникът *не е оспорил* , че ищцата е закупила самолетен билет за полет № FB 6881 по направление Варна –Тел Авив на 12.09.2018г., както и , че този полет е осъществен със *закъснение повече от три часа*. По делото не е спорно и, че разстоянието на полета е било до 1 500 км.

По дебото не са представени надлежни доказателства за закъсняване на конкретния полет поради извънредни обстоятелства по смисъла на чл.5, т.3 от регламент № 261/2004г.

Следователно за ищеца е възникнало твърдяното в исковата молба вземане по чл.7,т.1, буква"б" от Регламент (ЕС) 261/2004 срещу ответника за заплащане на обезщетение за закъснял полет № F B 6881 по направление Варна–Тел Авив на 12.09.2018г., в размер на **250 евро**.

Възраженията на ответника са предявени след изтичането на срока по чл.131,ал.1 ГПК , поради което с оглед чл.133 ГПК са преклудирани и не следва да бъдат разгледани. Въпреки това следва да се отбележи , че тези възражения касаят само изправността на ищеца като пътник относно явяването му за осъществяване на полета. Това възражение е бланкетно и неконкретизирано, доколкото не се посочва ищецът да е закъснял за процесния полет или по друг начин да е нарушил задълженията си на пътник. Ответникът не е изпълнил задължението по чл.190 ГПК , което му е възложено с протоколно определение в заседанието на 29.11.2023г. по искане на ищеца , и не е представил по делото списък на всички пасажери , допуснати до борда на полет № F B 6881 по направление Варна –Тел Авив на 12.09.2018г. , като е неговият пълномощник е посочил в писмено становище от 11.12.2023г. , че данните от този списък са унищожени според изискванията на чл.42б, ал.2 , т.18 ЗДАНС и Приложение № 1 към Регламент (ЕС) № 1321/2014от 26.11.2014г. Същественото е , че по делото няма нито твърдения , нито доказателства ищецът да е закъснял за процесния полет. По делото няма спор , че полетът е осъществен и ищецът като пътник е бил на борда на самолета като всички останали пътници. Няма нито твърдения, нито доказателства закъснението на полета да се намира в каквато и да е причинна връзка с поведението на ищеца като пътник преди или по време на процесния полет.

Доколкото претендираното от ищцата вземане е възникнало, предявеният установителен иск по чл.422 ГПК във връзка с чл.7,т.1, буква"б" от Регламент (ЕС) 261/2004 е основателен и като такъв следва да бъде уважен изцяло.

Основателен е и акцесорният иск по чл.422 ГПК във връзка с чл.86,ал.1 ЗЗД за мораторната лихва върху главницата за процесния период от 20.08.2019г. (когато е предявена извънсъдебната покана от ищеца до ответника за плащане на дължимото обезщетение, представена с исковата молба заедно с превод на български език-б.с.) до 06.09.2021г. , чийто размер, определен по реда на чл.162 ГПК , е **102,15 лв** (изчислен според левовата равностойност на обезщетението – 488,96 лв). Тази сума следва да бъде присъдена на ищеца , доколкото няма доказателства да е платена от ответника. Установителният иск по чл.422 ГПК във връзка с чл.86,ал.1 ЗЗД следва да бъде уважен изцяло.

Относно разноските по делото :

На ищеца следва да бъдат присъдени направените от него разноски по делото - платената държавна такса (75 лв) и адвокатско възнаграждение (400 лв).

Възражението на ответната страна за прекомерност на платения от ищеца адвокатски хонорар е неонователно и следва да бъде отхвърлено, защото в конкретния случай не е налице хипотезата на чл.78,ал.5 ГПК, тъй като не е налице прекомерност на платеното

адвокатско възнаграждение , тъй като уговорения и платен хонорар от 400 лв не надвишава размера на полагащото се адвокатско възнаграждение съгласно чл.7,ал.2, т.1 от Наредба № 1/2004г. на ВАС, който е 400 лв.

На ответника не следва да бъдат присъдени разноси , тъй като исковете са уважени изцяло.

С оглед изрично постановеното в мотивите и в диспозитива на т.12 от Тълкувателно решение № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС с настоящото съдебно решение следва да бъдат определен и окончателния размер на разноските в заповедното производство, като бъдат осъдени страните да ги заплатят.

На ищеца (заявител в заповедното производство) следва да бъдат присъдени разноските, направени от него в заповедното производство – платената държавна такса (25 лв), както и адвокатско възнаграждение (300 лв), присъдени му със заповедта по чл.410 ГПК , а също и платената държавна такса за предявяване на частна жалба до СГС (15 лв). .

Ответникът (длъжник в заповедното производство) не е извършил разходи по заповедното дело, а и претенцията срещу него е уважена изцяло.

Водим от гореизложеното **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД , 68 СЪСТАВ**

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание **чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК**, че *Б.Е.АД*, ЕИК: **** гр.София,бул. „***“, дължи на *Е. К.*, роден на *****,г. , гражданин на Израел, със съдебен адрес : град София, ул. *** , чрез Адвокатско дружество „ В. и партньори” , чрез адв. К. В., следните суми : **250 евро** (двеста и петдесет евро), представляващи *обезщетение по регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11.02.2004г. за закъснял полет № FB6881 по направление Варна-Тел Авив на 12.09.2018г. , закъснението по който е било повече от три часа, и 102,15 лв (сто и два лева и петнадесет стотинки), представляващи *мораторна лихва* за периода от 20.08.2019г. до 06.09.2021г. , заедно със *законната лихва* върху главницата от датата на предявяване на заявлението по чл.410 ГПК - 13.09.2021г., за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по заповедното гр.д. № 53280/2021г. по описа на СРС,68 състав.*

ОСЪЖДА *Б.Е.АД*, ЕИК: **** гр.София,бул. „***“, **ДА ЗАПЛАТИ** на *Е. К.*, роден на *****,г. , гражданин на Израел, със съдебен адрес : град София, ул. *** , чрез Адвокатско дружество „ В. и партньори” , чрез адв. К. В., следните суми: **475 лева** (четиристотин седемдесет и пет лева), представляващи направените от ищеца *разноси* по настоящото исково производство– платените държавна такса за предявяване на исквата молба и адвокатско възнаграждение (**чл.78,ал.1 ГПК**), и **340 лева** (триста и четиридесет лева), представляващи направените от ищеца *разноси* по заповедното

производство по гр.д. № 53280/202г. по описа на СРС,68 състав – платените държавни такси за предявяване на заявлението по чл.410 ГПК и частна жалба и адвокатско възнаграждение (**т.12 от ТР № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС**).

Решението подлежи на въззивно обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването на съобщението до всяка от страните с преписа от решението (чл.259,ал.1 ГПК във връзка с чл.7,ал.2 ГПК).

Съдия при Софийски районен съд: _____